

دَجَادُوْ اَوْ بَدَ نَظَر

مسنون عیلاج

مؤلف
ابو محمد امین اللہ البشاوی
حفظہ اللہ تعالیٰ

مکتبہ رحمت اللہ علیہ
منگل مارکیٹ بیرون گنج پشاور

Ketabton.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ
 وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ
 اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُّضِلِّهْ
 فَلَا هَادِيَ لَهُ وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
 لَهُ وَاشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.

اما بعد : قرآن او حديث هغه بهترين
 نعمت رب العالمين راليرله دے چه دروح
 او جسد اود ظاهر او باطن پوره علاج

د طباعت حقوق محفوظ دی

د کتاب نوم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

مؤلف

الشيخ العلامة ابو محمد
 امين الله بشاوري حفظه الله

ناشر

مکتبه محمدیه

بيرون گنج گيت منگل مارکيت پيښور

پکښه شته دې، دې سره انسان بل کوم شی ته نه محتاج کیږي په دې شرط چه په دې ځان پوهه کړي او یقین پرې وکړي۔

الله تعالی فرمائی:

﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾.

ترجمه: نن ورځ ماته ستاسو دین پوره کړو۔

بعضه خلق دین ناقص گنږي نو نورو ازموڼو یا مذهبونو ته رجوع کوي۔ بعضه خلق قرآن او حدیث صرف دروځ علاج گنږي، د دنیا د سعادت څه کمال پکښه نه وینی۔ بعضه خلق په ظاهري مرضونو

کښه صرف ډاکټرانو ته رجوع کوي، او قرآن او احادیثو نبوی کښه چه کوم اذکار راغلي دي هغه معمولي شے گنږي، او حال داده چه هغه اذکار او دعاگانې ددوائی نه زیات طاقت لري، بلکه دُعا دمؤمن وسله ده، لکه حدیث کښه راغلي دي (المستدرک)۔

نبی کریم ﷺ اذکار او دُعاگانو ته ډیر ترغیب ورکړی دی او د هر وخت او هرې موقعې دپاره ئې خاص اذکار خودلي دي، دهغه یادول هر مسلمان له پکار دي ځکه چه د دنیا او آخرت ډیر لوئې سعادت په

کښه دمه.

د مه باره کښه زمونږ يو کتاب چهاپ
شويده مه نوم د (ذکر او دعا مستند
کتاب) باند مه، دغه شان يو بل کتاب ده
مه نوم د (دعاء د مؤمن) باند مه دا ضرور خان
سره واخله.

اوس زه ديو دوو مسئلو باره کښه دا
رساله شروع کوم مه مشوره د الحاج پراچه
باند مه، ځکه چه هغه مسئلو ته د خلقو
ډير ضرورت ده:

○○○○○

١- اوله مسئله: د نظر لگيدلو علاج

٢- دويمه مسئله:

د جادو علاج ته ضرورت وله ده؟

١- ځکه بعضه خلق دده مرضونو
علاج په جادو گرو، کاهنانو او ترويتانو
کوي، او ډير مالونه تر مه اخلي بلکه
عقیده ورله خرابوي.

بله داچه (حَلُّ السِّحْرِ بِالسِّحْرِ) جائز نه
ده، په راجح قول د علماؤ کښه، ځکه دا
خورضاده په کفر باند مه، ځکه ته دخپل
تکليف دلره کولو دپاره ساحر (جادو گر)
ته ورشه او هغه جادو کوي ستا په رضا، په

جادو کښه اکثر الفاظ د کفر وی، دغه شان
حدیث د بخاری کښه راځی :

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّشْرِ. (مشكاة).

ترجمه: رسول الله ﷺ د نشر نه منع
کړېده.

نشره دسری نه جادو لرم کولو ته وائی
کله چه هغه دخپله بنځه نه بند کړه شی
په سحر سره.

دده مسئله تفصیل زه اوس نه لیکم، تفصیل په
الصارم البتارص (۸۷)، تفسیر قرطبی (۴۹/۲) صحیح
بخاری مع الفتح (۲۳۲/۱۰) کښه وگوره.

او (حل السحر بالقرآن والادعية
الماثورة) جائز ده.

۳- او حال دادې چه دده مرض شرعی
علاجونه شته ده، لیکن خلق تره خبر نه
دی، ماته به خلق راتلل او مابه ورته بعضه
آیتونه خودل یا به مه ورته کیست دک
کړو، کله چه پراچه صاحب درخواست د
رساله لیکلو او کړو، نو داماته ډیره بڼه
خبره ښکاره شوه او په رساله مه شروع
وکره، په (۱۴۱۸/۳/۶ هـ) ربیع الاول یوم
الاحد په کالام کو هستان کښه کله چه هه
په سفر تله وم.

د عامو مسلمانانو مذهب دادې چه سحر
اوسترگه تاثیر لری په اذن د الله تعالی

باندې، صرف معتزله او په دې وخت کې به
بعضې ناپوهان د سحر او د سترګې تاثیر نه
منې۔

لیکن د دوی خبره د قرآن او حدیث
خلاف ده، دې باره کې به په شماره احادیث
صحیح بخاری او صحیح مسلم او نورو
کتابونو کې وګوره! بلکه د قرآن آیتونه
دې باره کې صریح راغلي دي۔

نو چه کله یو بیمار په ظاهري علاجونو
سترې یا نا امیده شي نو شاید چه په ده به
سحر یا نظر لګیدلې وي، نو دهغه علاج
دې بیا په دې راتلونکې طریقه سره وکړي

پوره یقین سره، ان شاء الله تعالی، الله به ئې
جوړ کړي۔

لیکن دا علاج شرطونه لري :

اول شرط : اسلام دې چه لوستونکې به
مسلمان وي، صحیح عقیدې والا به وي،
که مُشْرک وي یا کافر وي نو دا علاج دهغه
دپاره نه دې۔

دویم شرط دادې :

چه یقین سره به ئې لولې۔

درېم شرط دادې : چه دمانحہ به پابند
وي، دالازمی شرطونه دي۔

او استحبابی شرط دادې چه دسحر او

ماښام اذکار به یاد کړی، او هغه به پابندی سره وائی اود یواځې د مریض حکم نه دی بلکه هر مسلمان دپاره دا اذکار پکار دی۔ بل شرط دادی چې کور کښه به تصاویر نه پریډی ځکه هلته جنات او شیطانان راځی او ملائک نه داخلیری۔

بل شرط دادی: چې ددې اذکارو په معنی ځان پوهه کول او توجه سره لوستل پکار دی۔

بل شرط دادی: چې دا اذکار لولی نو ځان به پاک ساتی۔

محترم روڼرو او خویندو!

ددې اذکارو لوستلو کښه ستاسو دوه فائده دی، اوله فائده داده چې تاسو به د تعویذونو خلاص شی۔ دارنگه د کاهنانو او ساحرانو نه به خلاص شی، او تعویذونه کول که د قران او حدیث نه وی نو بیا شرک دی حرام دی او که قران او حدیث پکښه لیکل شوی وی بیا هم گناه ده ځکه رسول الله ﷺ دا عمل امت ته نه دی خوله تفصیل ما په فتاوی الدین الخالص (۶۳/۱) کښه لیکل دی۔

او کاهنانو ته ورتلل اود هغوی تصدیق کول کفر دی، لکه حدیث کښه راغلی دی

(مشكاة: ۱/۵۶، ۱/۲۷۶)۔

دويمه فائده داده : چه ستاسو مرض به
الله تعالى جوړ كړي، ان شاء الله تعالى۔

خلق جادو ولى كوى ؟

۱- كله خلق په يو سړى باندې سحر او
جادو كوى د دُشمنى دوجې نه۔

۲- كله يو ساحر سحر كوى چه داخل
ماته محتاج شى، او راشي اوڅه ترې مال
واخلم۔

۳- كله يو جينى باندې جرگه وكړې
شى او هغه نه ور كوى نو خطبه كونكې
ظالم دى، په دې جينى اوپه باقى كور

باندې سحر وكړى۔

۴- كله يو انسان واده وكړى نو سحر
كونكې دا واده والا د بنځې نه بند كړى،
د شرمولو دپاره۔

او اكثر دا سحر كيږي، دا وجه ده چه
مخكې د واده نه ځان باندې معوذتين
وئيل پكار دى۔

۵- دارنگه نور اسباب هم شته چه
دهغې دوجې نه خلق سحر كوى۔

۱- د سحر او جادو علاج :

د سحر دوه قسمه علاج دے :

۱- اول قسم علاج قبل المرض دے یعنې د سحر د لگیدلو نه مخکېنې علاج، چه سحر وړ باندې تاثیر ونکړي، اودویم قسم علاج پس د سحر کیدلو نه دے -

اول قسم دادے : چه سحر او ما بینام به درې درې ځله : ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ یعنې سورت اخلاص، اودرې ځله : ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ اودرې ځله : ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ لولی -

(ابوداود، مشکاة: ۱۸۸/۱، بسند صحیح)

۲- دارنگه کله چه اوده کپړي نو دا درې سورتونه یو یو ځل لوستل پکار دی، اودرې ځله به په دواړو لاسونو کښې چف وکړي او په ټول بدن باندې به ئې راکارې -

(بخاری، مسلم، مشکاة: ۱۸۶/۱)

بعضه علماء وائی چه داسورتو نه به درې درې ځله لولی، لکه مظاهر حق کښې لیکلی دی، دارنگه مُلا علی قاری وائی په جمع الوسائل ص (۶۰) کښې - لیکن ماته صحیح دابنکاری چه یو ځل لوستل پکار دی ځکه حدیث کښې (كَانَ يَفْعَلُ) الفاظ راغلی دی، یعنې دا فعل به ئې درې ځله

کولو، نه قرائت، او تحقیق په فتاوی الدین
الخالص دویم جلد کښه وگوره۔

۳- دارنگ دهر فرض مانځه نه پس یو
یو ځل دا درې سورتونه لوستل پکار دی۔

(مشکاة: ۸۹/۱)

۴- دارنگ چه دا کلمات سرې وائی کله
چه دسحر نه ویرېزی:

أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَعْظَمُ
مِنْهُ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ
وَلَا فَاجِرٌ وَبِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ
مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْ شَرِّ مَنْ خَلَقَ وَبَرًّا وَذَرًّا.

(رواه مالك في الموطأ: ۷۲۳)۔

کعب الاحبار یو تابعی عالم دے هغه
فرمائی: که دا کلمات نه وې چه څه ئې هر
وخت وایم نو څه به یهودیانو خر جوړ کړې
وې په خپل سحر باندمې۔

د دې ذکر څه خاص وخت نشته، څه
وخت چه دې وسع وشوه وایه!
دلته یوه مهمه مسئله واوره:

هغه داچه: په عامو اذکارو کښه نقل
ضروری دې یعنې هغه ذکر به قبول وی الله
تعالی ته کوم چه د نبی علیه السلام نه
منقول وی۔

مگر په دم کښه جدا قانون دې، او هغه

دا چه دم په هر لفظ جائز دے، په دوو شرطونو باندے:

اول شرط: دادے چه معنے به ئے معلومه وی، کچرته معنے معلومه نه وه، ې معنی الفاظ وو، دهغه استعمال جائز نه دے، حکم پته نه لکي چه دا د توحيد الفاظ دی که د شرک، نود مُشْتَبِه الفاظو نه قرآن منع کړېده:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾

دویم شرط: مسلم شریف (۲/۲۲۴)

کښے دعوف بن مالک نه روایت دے چه مانبي صلی الله علیه وسلم ته یو دم پیش کړو، نو هغوی

راته حکم وکړو چه دا بعضے الفاظ ترے لرے کړه، او بعضے پریده - یعنې دا الفاظ شرکيه ترے لرے کړه او صحیح معنی والا الفاظ پریده - [فَأَمَرَنِي بِطَرَحِ بَعْضِهَا] -

دغه شان حدیث کښے راځي:

[لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهَا شِرْكٌ]

یعنې: دمونه جائز دی کچرته د شرک الفاظ په کښے نه وی، او که د شرک الفاظ په کښے وی بیائے استعمال حرام دے -

دارنگ قرآن کریم نه انسان دم اچولے شی په مریض باندے یا په ځان باندے اگر که دهغه معین آیت په دغه مرض

کښه د نبی علیه السلام نه منقول نه وی،
حکمه قرآن ټول شفا دے:

﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

عبد الله بن مسعود فرمائی:

[عَلَيْكُمْ بِالشِّفَائِينَ الْقُرْآنَ وَالْعَسَلِ]

یعنی: د دوو علاجونو نه فائده واخلي یو
قرآن کریم او بل شهد۔

نو د قرآن کریم هر یو آیت شفاء ده۔

د دے مسئلے تحقیق الصارم البتار کښه شویدے (۴۰)۔

بل دلیل دادے: چه ابو سعید خدری

فاتحه په یو مریض لوستله وه نو بیا نبی

عليه الصلاة والسلام ورته وفرمائیل:

[وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ].

یعنی: ته چا خبره کړه چه دا رقيه یعنې

دم دے۔ نبی کریم ﷺ رد نکړو بلکه تائید

ئ وکړو۔ (بخاری، مسلم، مشکاة باب الاجارة)۔

نود د دے مسئلې په وجه څوک به دا

اعتراض نه کوی په مونږ باندې چه ستا

سود دے کتاب کښه بعض اذکار په دلیل

دی، د نبی علیه السلام نه منقول نه دی۔

۵ - دارنگه سحر او ماښام درې درې حله

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

لوستل هر مؤمن له پکار دی۔

نبی ﷺ فرمائی: چاچہ دا ولو ستلو نو
پہ دغہ ورخ اوپہ دغہ شپہ بہ ورتہ خہ نوے
مصیبت ونہ رسیبری۔ دایو قیمتی ذکر
دے، پابندے ئے کول پکار دی۔

۶ - دارنگہ خوک چہ ہر صبا اووہ (۷)
عجوه کھجورے و خوری نوز ہر او جادوبہ
پرے اثر نہ کوی پہ دغہ ورخ لکہ چہ
بخاری کنبے راخی:

[مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌ
وَلَا سِحْرٌ].

بلکہ د مدینے منورے تہلو کھجورو
کنبے دا خاصیت شتہ۔ (کما فی مسلم ۲/۲۲۰)۔

بلکہ عامو کھجورو کنبے ہم دا
خاصیت شتہ ان شاء اللہ تعالیٰ۔

۷ - قرآن کریم دیر تلاوت کول دارنگ د
تہلو فرائضو پابندی کول ضروری دی
اوتوبہ ویستل د تہلو گناہونونہ۔

۲ - دویم قسم علاج د جادو :

داعلاج ہم دوه قسمہ دے یو عملی دے
دویم قولی دے اوداعلاجونہ بہ پس د جادو
لگیدلو نہ کولے شی۔

۱ - اول قسم عملی علاج دادے چہ

مریض بنکرولگوی یعنی حجامت دے
وگری، نبی ﷺ باندے جادو شومے وو،

هغه په سر کښه حجامت وکړو، دایو باریک قسم علاج دے، تفصیل زاد المعاد (۲): کښه ابن القیم کړیدے۔

بله داچه کچرته ممکن وی نو هغه سحر او جادو دے راوباسی او ودے سیزی یادے وُشکوی لکه نبی ﷺ باندے چه کله جادو وُشو نو هغه جادو راویستلو او گزار ئے کړو (کما فی البخاری)۔

لیکن د جادو د راویستلو به شرعی طریقہ اختیارولے شی یا مباحه طریقہ، لکه خوب کښه درته راشی چه جادو فلانی خائے کښه پروت دے، یا په دے

مریض باندے پیربان وی نو چه کله راشی دهغوی نه دے تیوس وکړی چه تاسو چا مقرر کړی وی، او جادو چرته دے، لیکن احتیاط پکار دے پیربان اکثر دروغ وائی۔ دارنگه که نورے طریقے مباحه وی په هغه دے جادو راوباسی، دے سره جادو ختمیږی۔

دویم قسم علاج د جادو

اذکار شرعیه دی۔ د اذکار شرعیه دلوستلو یوه طریقہ داده چه د شنه بیرے اووه پانږم به راواخلي او وُبه ئے ټکوی، بیا به هغه دومره اوبو کښه واچوی چه غُسل

پرمه کیري، بيا به دا آيتونه په دمه اوبو
ولوستله شی :

۱- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ.

(البقرة: ۲۰۵)-

۲- وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا
هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ فَوْقَ الْحَقِّ وَبَطْلَ مَا كَانُوْا

يَعْمَلُوْنَ فَعَلِبُوْا هُنَالِكَ وَاَنْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ وَاَلْقٰى
السَّحْرَةَ سٰجِدِيْنَ قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ رَبِّ
مُوسٰى وَهٰرُوْنَ.

(اعراف: ۱۱۸-۱۲۲)

۳- وَقَالَ فِرْعَوْنُ اَتُنُوْنِىْ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيْمٍ
فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ
مُلْقُوْنَ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهٖ
السَّحْرِ اِنَّ اللّٰهَ سَيَبْطِلُهٗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
الْمُفْسِدِيْنَ وَيُحَقِّقُ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُوْنَ.

(سورت يونس: ۷۹-۸۲)

۴- قَالُوْا يٰمُوسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ نَّكُوْنَ

أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ
وَعَصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى
﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾
وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا ط إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾
فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

(سورت طه: ٦٥ - ٧٠)

٥ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا
تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا
أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾
٦ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
﴿٤﴾

٧ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ
﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

کله چه دا آیتونه ولولی بیا دمه مریض دا

اوبه وڅکي دوه درم ځله اوپه باقی اوبو
دے غسل وکړي۔

اودا عمل دے دوه درم ځله وکړي که په
يوه پيره کار ونه شو، دا ډيره مجربه طريقه
ده، که څوک دښځے نه بند کړم شوے وی
دهغه دپاره هم مفیده ده۔

(وگوره فتاوی ابن باز: ۲۷۹/۳) فتح المجید (۳۴۶)
الصارم البتار: ۱۰۹، مصنف عبد الرزاق (۱۳/۱۱)
العلاج بالرقی للقططانی ص (۹۶) فتح الباری
(۱۲۳۳/۱۰)۔

۲- دارنگه سورت فاتحه اوسوره
اخلاص او آية الكرسي اود سورت بقره
آخری دوه آیتونه او ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

او ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دے په مريض
دم کړي او چف دے ورسره کوي اوپه درد
مند ځائے دے ورله لاس وھی، که عورت
نه وی۔ او که عورت وی هغه سره یا
ښځه دے خپل لاس په هغه ځائے وھی۔

(کما فی البخاری، مشکاة)۔

دادم دوه درم ځله مکررول پکار دی۔
۳- درانگه داراتلونکی ټول آیتونه او
سورتونه دے دم اچونکے په مريض ووائی
یادے مريض خپله په ځائے وائی، که نه
ورځی اونه څوک دم اچونکے وی کیست
کښه دے ټیپ کړي۔

او مریض یعنې جادو والا دې بار بار د ورځ
اورې، دوه ځله یا درې ځله، ان شاء الله
تعالی چه الله پاک به ئې جوړ کړي، هغه
آیتونه او سورتونه دادي:

۱- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ مِنْ هَمَزِهِ
وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
مَا لِكَ يَوْمَ الدِّيْنِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ
(الفتاحه).

۲- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿ اَلَمْ (۱) ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِيْنَ (۲) الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ
الصَّلٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ (۳) وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ (۴) اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ
رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴾ . (البقرة).

۳- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

﴿ وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِيْنُ عَلٰى مُلْكٍ
سُّلِيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِيْنَ
كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى
الْمَلٰٓئِكِيْنَ بَبَابِلَ هَارُوْت وَمَارُوْت وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ

أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (102)

دا بار بار اولوله. (البقرة)

٤ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَسَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَاتٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (164)

(سورة البقرة: ۱۶۳ - ۱۶۴)

٥ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (255)

(سورة البقرة: ٢٥٥).

٦ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
 كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ
 بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
 رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ (285) لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
 اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا
 تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
 وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلٰى
 الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ (286)

(سورة البقرة: ٢٨٥ - ٢٨٦).

٧ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُوْلُو
 الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ
 الْحَكِيْمُ (18) اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا
 اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا
 جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِآيٰتِ اللّٰهِ
 فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ (19)

(سورة آل عمران: ١٨ - ١٩).

٨ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلٰى الْعَرْشِ يُغْشٰى اللَّيْلُ

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ (54) اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (55) وَلَا تَفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ
رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ (56)

(اعراف: ٥٤ - ٥٦)

٩ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (117) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ (118) فَغَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
صَاحِرِينَ (119) وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

(120) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (121) رَبِّ
مُوسَىٰ وَهَارُونَ (122)

دا آيتونه ډير ډير اولوله خاصكر دا قول
دالله تعالى ﴿وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ﴾
ډيرش (٣٠) خله تکرار کړه. (اعراف: ١١٧ - ١٢٢)

١٠ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُ بِهَ السِّحْرِ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ
الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

دا آيتونه بار بار تلاوت کړه خاصكر دا
قول دالله تعالى : ﴿إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ﴾.

١١ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُ
حَيْثُ أَتَى ﴾.

دا ډير ډير اولوله.

(سورة يونس : ٨١ - ٨٢).

١٢ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَّاَنكُمْ اِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ (115) فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلَهَ
اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (116) وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (117) وَقُلْ
رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (118)

(سورة المومنون : ١١٥ - ١١٨).

١٣ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَاتِ صَفًّا (1) فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (2)
فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا (3) اِنَّ اِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ (4)
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ (5) اِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزَيْنَةٍ
الْكَوَاكِبِ (6) وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ
(7) لَا يَسْمَعُونَ اِلَى الْمَلِئِ الْاَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ (8) دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ
وَّاصِبٌ (9) اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ
شَهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿ (10)

(الصفات : ١ - ١٠).

١٤ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَ اِذْ صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ
الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ
وَلَّوْا اِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ (29) قَالُوْا يَا قَوْمَنَا اِنَّا
سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ يَهْدِيْ اِلَى الْحَقِّ وَ اِلَى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ (30)
يَا قَوْمَنَا اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ آمِنُوْا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ
ذُنُوْبِكُمْ وَ يَجْعَلَ لَكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْيَمِّ (31) وَ مَنْ لَا
يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى الْاَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُوْنِهِ اَوْلِيَاءٌ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
(32) (سورة الاحقاف : ٢٩ - ٣٢).

١٥ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ اِنْ اسْتِطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا
مِّنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا
تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ (33) فَبِاٰى آلَاءِ رَبِّكُمْ
تُكْذِبٰنِ (34) يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِئَ مِّنْ نَّارٍ
وَلُحٰسٍ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ (35) فَبِاٰى آلَاءِ رَبِّكُمْ
تُكْذِبٰنِ (36)

(سورة الرحمن : ٣٣ - ٣٦).

١٦ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

لَوْ اَنْزَلْنٰ هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهُ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَ تِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ (21) هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيمِ (22) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (23) هُوَ
اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (24)

(سورة الحشر: ٢١-٢٤)۔

١٧- اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (1) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
فَأَمَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (2) وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (3) وَأَنَّهُ
كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (4) وَأَنَا ظَنَنَّا
أَنَّ لَكَ تَقُولُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (5)
وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ
الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (6) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا
ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا (7) وَأَنَا لَمَسْنَا
السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً فَخَشَا شَيْدًا وَشُهَبًا
(8) وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ
يُسْمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا (9)

(سورة الجن آیت: ١-٩)۔

١٨- اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

(سورة الاحلاص)

١٩ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

دا قول د الله تعالى به بار بار لولی :

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾

(سورة الفلق)

٢٠ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6) (سورة الناس)

٤ - دارنگ دم اچونکی لره دا کلمات
وئیل ډیر ضروری دی اودا کلمات دهر
مرض دپاره فائده لری :

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
يَشْفِيكَ

دا کلمات به اووه ځله وائی ، لکه ترمذی،

ابوداود کنبے دا حدیث وگوره!

نبی ﷺ فرمائی: په مریض چه دا

کلمات ولوستلے شی ضرور به جوړېږي،

که اجل ئې نه وی راغله.

۵ - دارنگه مریض دې خپله دا کلمات

وائی:

(بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ) درې ځله او

(أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ

وَأَحَاطِرُ) - اووه کړت او خپل لاس دې په

درد مند ځای کیدی.

۶ - دارنگه دا دُعا دې دم اچونکې یا

مریض خپله اولولې:

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ وَأَشْفِ أَنْتَ
الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.

(مسلم، مشکاة: ۱/۱۴۰).

۷ - دارنگه دا دې ولولې:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَآمَةٍ.

(بخاری، مشکاة).

۸ - أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ

وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ
يَحْضُرُون.

۹ - دارنگه دا دُعا دې ولولې:

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ

شَرَّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ
اللَّهِ أَرْقِيكَ

دا دعاء گانے د جادو د پاره کار ورکوی
دارنگه دسترگو دلگیدلو د پاره هم کار
ورکوی، بلکه د ټولو مرضونو د پاره کار
ورکوی، ډیر فائده مند دعاء گانے دی۔

۱۰ - دارنگه یو حدیث کنبی راغلی دی
چه یو سړی باندې پیریان ناست وو، دماغ
ئې خراب شوی وو، نو نبی ﷺ پرې دا
آیتونه ولوستل نوروغ شو۔

سورت فاتحه تر - وَلَا الضَّالِّينَ پورې، بیا
آلَمْ ذَلِكَ الْكِتَابُ نه تر أولئك على هدى من

رَبِّهِمْ پورې - بيا وَاللَّهُمَّ إِلَهَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

تر آخره ددې آیت پورې -

(سورت بقره آیت نمبر (۱۶۳ - ۱۶۴)

بیا آية الكرسي، بیا درې آیتونه
د سورت بقره: اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ نه تر آخره
پورې - بیا ورومبی دوه آیتونه د سورت آل
عمران بیا:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ.

بیاد سورت اعراف دا آیت :

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي ﴾ : تر آخره پورے

(۵۴) بیاد سورت مؤمنون دا آیت :

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا ﴾ تر آخرد

سورت پورے (۱۱۵) بیاد سورت جن دا

آیت : ﴿ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً

وَلَا وَلَدًا ﴾ (آیت : ۳)

بیاد سورت صفات اولنی لس آیتونہ۔

بیا ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ

الْفَلَقِ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾

ابن السنی پہ (عمل اليوم واللیلة) کنبے دا روایت

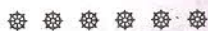
راوریدے رقم (۶۳۲) اوسنداً کمزورے دے لیکن تول

د قرآن آیتونہ دی، عمل پرے صحیح دے، لکہ
مخکنیے دا مسئلہ ذکر شوہ۔

دا بعضے مختصر علاجونہ ما ذکر کرل
د دفع دسحر دیارہ، ان شاء الله څوک چہ دا
یقین سرہ استعمال کری، رب العالمین بہ
ترے جادو لرے کری، اوڅہ تاثیر بہ پرے
نکوی۔

ځکہ قرآن کریم دشفاء کتاب دے۔

وبالله التوفیق -

د نظر لگیدو علاج

سترگه لگیدل حق دی، لکه چه نبی
 ﷺ فرمائېلی دی، او د حدیثو په ټولو
 کتابونو کې د ذکر شوی دی، دده نه
 منکرین دا حدیثو نبوی منکر دی۔
 سترگه خپل تاثیر نه کوی بلکه رب
 العالمین پکې تاثیر اچوی دهغه هم
 علاجونه بیا شریعت اسلامی خودلی
 دی۔

د سترگو هم دوه قسمه علاج دی، یو
 مخکې د لگیدلو نه، دویم پس د لگیدلو

نه۔

(۱) - کله چه د سترگو لگیدلو خطر
 وی په یو ماشوم باندې، یا په زنانه یا پخپل
 ځان باندې، نو دهغه علاجونه دادی:
 ۱- شرح السنة (۱۱۶/۱۳) کې ې امام
 بغوی رحمه الله نقل کړیدی د عثمان بن
 عفان رضی الله عنه نه چه هغه فرمائی:
 [سَوِّدُوا نُؤْتَهُ] د ماشوم زنه توره کړی نو
 نظره نه لگېږي پرې۔

۲- دارنگه کله چه سرې یو شے اووینی
 که خپل وی او که پردې اوښه ورته ښکاره
 شی نو دُعاء دبرکت دې وکړي (بَارَكَ اللهُ)۔

لکه حدیث د موطاً، نسائی او مسند
احمد کښه راغله دی.

۳- هغه اذکار او دعاګانې کومې چې
مخکښه تیرې شوې په علاج د سحر کښه
هغه دعاګانې دسترګو لګیدلو دپاره هم
فائده ورکوي. نو هغه زده کول ئې ضروري
دی.

۴- دارنگه دا دُعاء دې ولولئ :
مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، اَللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ .
(موطا : ۹۳۸/۲ ، مسند احمد (۴/۴۷۷))

۵- په چا چې خطر وی دسترګو
دلګیدلو نو دهغه محاسن او بنائسته

ځایونه دې پټ کړې شي.

(کما فی زاد المعاد : ۱۷۳/۴) وشرح السنه
(۱۱۶/۱۳).

(۲)- قسم علاج دسترګو لګیدلو دادې :
۱- کله چې نظر ولګیږي په چا نو که
سرې معلوم وی نو هغه دې اودس وکړي
او مستعمله اوبه دې مریض استعمال
کړي، او غسل دې پرې وکړي.
(ابوداود، زاد المعاد : ۱۶۳/۴).

۲- دارنگه په اوبو دې دم واچوي او چُف
دې کړي، اوبیا دې مریض هغه اوبه
وُڅکي اوباقی د واچولې شي دهغه په بدن

باندے۔

(رواه ابوداود: ۱۰/۴)۔

یادے دزیتون پہ تیلو باندے دم و اچوی
او مریض دے پرے خان غور کری۔

(کما فی مسند احمد: ۴۹/۳) السلسلة الصحيحة

(۱۸/۱) برقم: (۳۷۹)۔

۳ - دارنگه که دمريض دپاره سورت
فاتحه او آية الكرسي او آمن الرسول تر
آخره پورے او ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ او ﴿قُلْ
أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ﴾ وليکله شی او اوبه دے مریض
و خکی۔

(مجموعه الفتاوى: ۶۴/۱۹، الصارم البتار (۲۰۰)۔

دایو خو علا جونه په اختصار سره ما

ولیکل، که خوک تفصیل غواری نو:

(الصارم البتار) د عبد السلام بالی، زاد

المعاد ۴ جلد، زمونږ فتاوی الدین الخالص ۲

جلد، الدعاء من الكتاب والسنة للقحطاني،

وقاية الانسان من الجن والشیاطین)، فتح

الحق المبین فی علاج الصرع والسحر

والعین) ته دے رجوع وکړی۔

دادمونه ستاسو دخیر خواهی او فائده

په نیت وليکله شو، تاسو تره فائده

واخلي۔

وبالله تعالى التوفيق-

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله
وصحبه اجمعین-

سبحانک اللهم وبحمدک اشهد ان لا اله
الا انت استغفرک واتوب الیک-

حرره ابو محمد امین الله وفرغ منه يوم الخميس

(١٤١٨/٣/١٠هـ)

وکتبه بالکمپیوتر:

ابو سلمان حضرت محمد بشاور-

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library